

Ting, vi ikke kunne skyde fra os, og det er Kravet om paa bedre Maade at sørge for alle dem, som blive Invalider inden det 60de Aar, og som ikke kunne komme ind under Alderdomsunderstøttelsen, fordi de ere blevne Invalider inden det 60de Aar. Det er noget, som vil koste ganske overordentlig mange Penge, men det er et Krav, som vil blive rejst, og som man ikke kan vise fra sig. Jeg skal ogsaa i denne Forbindelse nævne, at vi heller ikke kunne undgaa i Fremtiden at sørge noget bedre for dem, som paa Grund af en eller anden kronisk Sygdom ikke kunne optages i en Sygekasse, eller som slettes af en Sygekasse paa Grund af kronisk Sygdom. Den afgaaede Indenrigsminister lovede at ville tage sig af dette Spørgsmaal, og jeg tvivler ikke paa, at den nuværende Indenrigsminister med langt større Glæde vil tage sig af dette Spørgsmaal, men det vil sikkert koste mange Penge. Endvidere vil der i en nær Fremtid forestaa en Revision af Fabrikloven, og her vil man sikkert komme til, at Tilsynet ogsaa bør omfatte Handelsvirksomhed og Hjemmearbejde, og Beskyttelsesforanstaltningerne ville i det hele taget blive skærpede; det er noget, som en Regering heller ikke vil vise fra sig, men ogsaa det er noget, som vil være meget dyrt og koste mange Penge. Det samme gælder, naar nu Loven om smitsomme Sygdomme og Tuberkuloselovene skulle til Revision. Der er jo neppe nogen, som tror, at der ved disse Loves Revision vil blive stillet mindre Fordringer til Statskassen, end der har været stillet tidligere. Vi, der i nogle Aar have siddet i Rigsdagen, vide jo, at Fordringerne til Statskassen tværtimod stige. Som sagt, det er nogle af de sociale Opgaver, der ville komme til at ligge for i den allernærmeste Fremtid, og som jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil skaffe Penge til.

Jeg kan nævne en anden Ting, som ikke i den Grad ligger i første Linie, men som interesserer mig lidt personlig, og som jeg tror ogsaa er en Sag, der maa løses. Ved de nye Militærlove er der kommet en meget betydelig større Styrke Soldater her i Hovedstaden og paa Sjælland, end der har været tidligere, og det vil medføre, at vi i en forholdsvis nær Fremtid antagelig komme til at gøre noget meget betyde-

ligt ved de militære Hospitaler. Vi have i Øjeblikket kun det meget gamle Hospital, der ligger i Rigersgade, og som allerede for Aar og Dag siden skulde ombygges. Nu er Forholdet det, at ikke en Gang de syge Soldater, som ere nu, til Tider kunne være der; det er meget overbelagt, og naar der nu kommer mange flere Soldater, vil det selvfølgelig føre til, at det bliver endnu mere overbelagt. Og Forholdet er jo det, at man tvinger disse Folk ind paa dette Hospital, de have intet frit Valg, de blive tvungne til at indlægge sig der, og det er i dette Forhold meget væsentligt. Det er Landets unge værnepligtige Sønner, man tvinger ind paa et meget gammelt og i mange Henseender meget daarligt Hospital. Jeg tror, at Regeringen kommer til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, selv om jeg kunde tænke mig, at det ikke er af de Spørgsmaal, der er mest Begejstring for. Det samme gælder en anden Ting; det er Forholdet ude i Nyboder, hvor Husene ere saa daarlige og tarvelige, at hvis de ikke tilfældig ikke sortererede under Københavns Sundhedskommission, vilde de simpelt hen blive forbudte af Sundhedskommissionen. Det forekommer mig at være et ganske utilladeligt Forhold, at Staten har Arbejderboliger af en saa daarlig Art, at de, hvis de sortererede under Københavns Kommune, vilde blive forbudte som Boliger for Mennesker, og det er det ganske simple faktiske Forhold. Jeg har i øvrigt paavist dette Forhold adskillige Gange tidligere her i Tinget.

Se, alt dette er kun nogle af de allernærmest liggende sociale og humane Krav, som ville melde sig, og som sikkert ikke mange her i Tinget tænke paa at afvise. Men vi ere sikkert ogsaa alle sammen klare over, at disse Krav ville koste ganske overordentlig mange Penge, og hertil komme saa alle de mange andre Udgiftposter, som man heller ikke kan afvise. Jeg tror derfor ikke, det er nogen misundelsesværdig Lod i Øjeblikket at være Finansminister. Der er en hel Mængde Ting, som ere projekterede og skulle udføres, og som ville koste mange Penge. Men hvis det ikke er en misundelsesværdig Lod, er det jo en desto større Ære for den højtærede Finansminister, hvis han kan klare det, og jeg tvivler ikke paa,